

Wyrok
Sądu Okręgowego w Gdańsku - XV Wydział Cywilny
z dnia 17 czerwca 2014 r.
XV C 481/12

Argumenty prawne - ważne fragmenty uzasadnienia

„Art.6 KC stanowi, iż ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.”

Patrz podobne

„Odnosnie zabrania drewna opałowego z drzew owocowych to skoro drzewa te rosły na nieruchomości, która nie jest własnością powódki to nie były jej własnością, a mogli nimi rozporządzać jedynie właściciele nieruchomości.”

Patrz podobne

„W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie.”

Patrz podobne

„Art. 448 KC stanowi, iż w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia.”

Patrz podobne

Skład sądu

Sentencja

Sąd Okręgowy w Gdańsku - XV Wydział Cywilny

po rozpoznaniu w dniu 03 czerwca 2014 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa H. N.

przeciwko A. S. (1) , A. S. (2) i J. C. o zapłatę

I. Oddała powództwo;

II. Nie obciąża powódki kosztami procesu;

III. Przyznaje adwokatowi Ł. K. z Kancelarii Adwokackiej w G. ze Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Gdańsku wynagrodzenie w wysokości 7200 zł (siedem tysięcy dwieście złotych) powiększone o podatek od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce przez adwokata ustanowionego z urzędu.

Uzasadnienie

Powódka H. N. sprawie o eksmisję wytoczonej przeciwko niej przez właścicieli nieruchomości położonej w G. przy ul. (...)wniosła pozew wzajemny domagając się zasądzenia odszkodowania w wysokości 1.000.000 zł z tytułu okaleczenia

i doznanego inwalidztwa ze strony pozwanych oraz kwoty 25.000 zł na cel społeczny za wulgarne ublżanie jej przez pozwanych (pisma procesowe z dnia 9 listopada 2010 r. i 11 stycznia 2011 r.) Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku wyłączył do odrębnego rozpoznania ww. roszczenia o zapłatę i postanowieniem z dnia 3 marca 2011 r. przekazał sprawę w tym zakresie Sądowi Okręgowemu w Gdańsku zgodnie z właściwością rzeczową (k.53) . W piśmie z dnia 16 maja 2011 r. (k.61) powódka jako pozwanych w sprawie o zapłatę początkowo wskazała powodów w sprawie o eksmisję : A. F. (obecnie S.), K. S. (1), G. S. , K. S. (2) , D. S.

Następnie w piśmie z dnia 5.06.2011 r. (k. 70v.) powódka zmieniła charakter roszczeń wskazując , iż Od 13 lat wnosi o to samo : uporządkowanie księgi wieczystej (...) dotyczącej nieruchomości położonej w G. –B.przy ul. (...)przez wykreślenie wpisanych tam osób F. i S. oraz o przepisanie na nią własności całej nieruchomości. Podała, iż nabycie odbudowanego przez nią domu ma zagwarantowane w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18.05.1970 r., gdzie pierwszeństwo nabycia domów mieszkalnych przysługuje osobom zamieszkałym w tych domach w charakterze najemców, co powódka spełnia. Wniosła także o zasiedzenie wskazując, iż dom wymaga remontu kapitalnego. Podała, iż o zasiedzenie stara się już 13 lat i w z związku z przewlekłością postępowania domaga się odszkodowania. Dom ma 100 lat, został przez nią odbudowany zaraz po wojnie i nigdy nie był remontowany. Powódka podała, iż gmina nie miała prawa w drodze przetargu sprzedać nieruchomości gminnej wraz z budynkiem, w którym lokale mieszkalne zostały oddane w najem. Powódka powinna w tej sytuacji dostać mieszkanie zastępcze. Powódka zażądała również wymeldowania i wykwaterowania z tej nieruchomości J. C.wskazując , iż J. C.wszystko niszczy i włącza głośną muzykę.

W odpowiedzi na pozew A. F. (k.100 i nast.) wniosła o oddalenie wszystkich żądań powódki jako bezpodstawnych i opisała historię wzajemnych relacji, a w właściwie konfliktów stron na przestrzeni 35 lat. Wskazała też na toczące się postępowania sądowe w Sądzie Rejonowym Gdańsk – Północ w Gdańsku w kwestii własności przedmiotowej nieruchomości : z wniosku powódki o jej zasiedzenie w sprawie sygn. akt XIII Ns 1249/09 oraz z wniosku wszystkich pozwanych o eksmisję powódki w sprawie IC 856/10. Pozwana opisał też szereg spraw wytaczanych przez powódkę w organach administracji np. o wymeldowanie syna pozwanej J. C.z przedmiotowej nieruchomości lub o unieważnienie decyzji Prezydenta Miasta G. z dnia 30.06.1975 r. przyznającej prawo użytkowania wieczystego gruntu i własność budynku przy ul. (...)w G. nieruchomości rodzinie S. w zamian za mienie pozostawione poza granicami Polski. Ostatecznie na rozprawie w dniu 13 grudnia 2011 r. (k. 198-201) powódka cofnęła pozew przeciwko K. S. (2), D. S., K. S. (1) i G. S., w stosunku do których prawomocnie umorzono postępowanie, natomiast podtrzymała powództwo o zapłatę co do A. F. oraz wskazała jako nowych pozwanych J. C.(syna A. F.) i jego była żonę A. S. (2). W kolejnych pismach składanych do Sądu powódka żądała udzielania jej pomocy w sprawie samodzielnego rozliczania się za wodę i ścieki z firmą(...)oraz kwestionowała legalność decyzji z dnia 30 czerwca 1975 r. składając kilkakrotnie te same kopie dokumentów mające potwierdzać jej zarzuty co do nabycia prawa własności nieruchomości w G. –B.przy ul.(...). W odpowiedzi na wezwanie do udziału pozwany J. C. (k. 327) wniosł o oddalenie powództwa w całości ponieważ stawiane mu zarzuty są bezpodstawne a to powódka niszczy dom jego rodziny a jego wyzywa i jest agresywna. Pozwana A. S. (2) w piśmie z dnia 2 lipca 2012 r. k.338 oświadczyła, że od grudnia 2009 r. nie mieszka na ulicy(...)i jest po rozwodzie z J. C.a wszelkie zarzuty powódki są bezpodstawne.

W piśmie procesowym z dnia 30 sierpnia 2012 r. (k.380-384) powódka reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika ostatecznie sprecyzowała swoje żądania wnosząc o zasądzenie od A. S. (1), J. C., A. S. (2) solidarnie kwoty 1.027.027,37 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Na powyższą kwotę składają się kwoty:

- 300 zł za zniszczoną przez pozwanych zalewaniem nieczystościami ubikację z popękaną ścianą i odpadającym tynkiem,
- 500 zł za powybijane przez pozwanych szyby w oknach od strony ulicy(...)i od strony podwórka,
- 150 zł za zniszczenie przez pozwanych nowej skrzynki na listy,
- 250 zł za zabranie przez pozwanych 2,5 m³ drewna z płotu ogrodzeniowego stanowiącego własność powódki,
- 300 zł za zabranie przez pozwanych 3 m³ drewna z drzew owocowych należących do powódki,
- 40 zł za zniszczenie przez pozwanych wskutek pobicia okularów powódki,
- 150 zł za zniszczenie i zabranie przez J. C.zamka patentowego stanowiącego własność powódki,
- 37,37 zł za zerwanie plomby z zegarka elektrycznego,
- 100 zł za zabrane korek patentowy z licznika elektrycznego,
- 50 zł za wyczyszczenie rynien okopowych,

- 150 zł za trzykrotne zniszczenie dzwonka w drzwiach wejściowych i wyrwanie go z framugą przez J. C.,
- 1.000.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną przez powódkę krzywdę w wyniku pobicia jej przez pozwanych i doznania przez nią uszkodzenia ciała skutkującego inwalidztwem I stopnia w okresie 2001 r. do 6 lipca 2012 r.,
- 25.000 zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie przez pozwanych godności osobistej powódki poprzez ublizanie jej przez pozwanych, naruszenie nietykalności cielesnej, jaka również godności osobistej w wyżej wymienionym okresie.

W uzasadnieniu powódka wskazała, iż od dnia 27.07.1945 r. jest zameldowana na stałe w odbudowanej przez jej rodzinę nieruchomości przy ul. (...)w G.. W 1975 r. prawo użytkowania wieczystego przedmiotowej nieruchomości uzyskała rodzina S. za utracone mienie w miejscowości N.. Po śmierci swojej matki w 1994 r. powódka wstąpiła w stosunek najmu przedmiotowej nieruchomości. Powódka sygnalizowała różnym instytucjom, że rekompensata dla rodziny S. nastąpiła na podstawie nieprawdziwych dokumentów. A. S. (1) zameldowała na przedmiotowej nieruchomości swojego syna J. C. z konkubiną A. S. (2) i ich córką K.. Konflikt między powódką a rodziną S. zaostrzył się, gdy decyzją z dnia 17.09.2001 r. Prezydent Miasta G. przekształcił prawo użytkowania wieczystego w prawo własności. Powódka sygnalizowała władzom państwowym swoje niezadowolenie z bezprawnego przejęcia nieruchomości przy ul.(...). Wtedy to pozwani podjęli działania mające na celu uprzykrzenie powódce życia i zmuszenie jej do opuszczenia nieruchomości. Powódka była przez pozwanych zastraszana, prześladowana, obrażana, jak również bita. Pozwani zaczęli niszczyć mienie powódki. Wskutek działań powódki SKO uchyliło decyzję Prezydenta Miasta G. z dnia 17.09.2001 r. Pozwani wielokrotnie ubliżali, grozili i naruszali nietykalność osobistą powódki. J. C. w stanie upojenia alkoholowego powybił powódce szyby w mieszkaniu, zniszczył jej drzwi, skrzynkę na listy, wyrwał i zabrał nowy zamek patentowy, wspólnie z pozostałymi pozwanymi zabrał powódce 5,5 m⁽³⁾ drewna opałowego, jak również regularnie zakłóca porządek domowy słuchając w nocy bardzo głośno muzyki. J. C. wyłamał okienka z framugami w piwnicy oraz wybił szybę w drzwiach wejściowych. Groził powódce poderżnięciem gardła, pobił powódkę i złamał jej krzyż. A. S. (1) bijąc powódkę pięścią uzbrojoną w kastet doprowadziła do uszkodzenia jej słuchu. Na skutek zastraszania i bicia powódki przez pozwanych, ostatnie pobycie miało miejsce w dniu 6.07.2012 r. i przebytego w związku z tym zawału serca powódka jest obecnie osobą niepełnosprawną w stopniu znacznym z I grupą inwalidzką.

W piśmie procesowym z dnia 26.09.2012 r. (k.409) pozwani A. S. (1) i J. C. wniesli o oddalenie powództwa. Wskazali, iż zdarzenia wskazywane przez powódkę nie miały miejsca, są pomówieniami. Wręcz przeciwnie to powódka prześladowuje pozwanych oskarżając o różne czyny, które nie zostały popełnione, narusza ich godność osobistą i ubliża. Wymienione przez powódkę kwoty za zniszczenie mienia są bardzo ogólne. Nie określono dokładnie czasu, w jakim dniu miało to nastąpić. Powódka sama nie dba o zajmowane przez siebie mieszkanie, nie przeprowadza żadnych prac remontowych.. W 1991 r. nie wyraziła zgody na remont parteru. Nielogicznym jest stawianie zarzutów pozwanym, iż dokonują zniszczeń w swoim domu. To powódka wybiła szybę w piwnicy na korytarzu. Fakt, że powódka jest inwalidką nie oznacza, iż została pobita przez pozwanych. Powódka wносиła przeciwko pozwanym nieprawdziwe i kłamliwe oskarżenia o zniszczenie rzeczy, naruszenie nietykalności ciała, wszczyniała awantury, a potem wzywała Policję. Powódka występowała przeciwko pozwanej A. S. (1) (właścicielce w 90/128 częściach0 i jej synowi i J. C. z pozwem o eksmisję lub wymeldowanie z nieruchomości, składała na Policji i w Prokuraturze zawiadomienia o znęcaniu się nad nią, naruszeniu jej nietykalności, wybiciu szyb czy dewastacje budynku- na dowód czego załączono kopie pism i orzeczeń w tych sprawach (k.429-451) Podobnej treści pismo procesowe i załączniki złożyła powódka (k. 452-462)

A. S. (2) w piśmie procesowym z dnia 24.09.2012 r. (k.466) podała, iż przy ul.(...)w G. mieszkała od 2004 do 2009. Od tego czasu nie ma wstępu na teren posesji, nie ma kontaktu z powódką, ani nie wie co się dzieje pod tym adresem. W okresie zamieszkiwania pozwanej powódka chcąc uprzykrzyć życie i w obawie przed eksmisją zakładała pozwanej i jej byłemu mężowi różne sprawy, notorycznie wzywała Policję na interwencję. Wszystkie sprawy zainicjowane przez powódkę zostały zakończone. Pozwana wskazała, iż nie wyrządziła powódce żadnej szkody, ani uszczerbku na zdrowiu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

H. N. zamieszkuje w G. przy ul.(...)od 1945 r. W 1975 r. przedmiotową nieruchomość otrzymała rodzina S. jako rekompensatę za nieruchomość pozostawioną w N.. Po śmierci swojej matki powódka wstąpiła w stosunek najmu przedmiotowej nieruchomości.

okoliczności bezsporne

A. S. (1) zamieszkiwała w domu przy ul. (...)w G. od 1991 r. zajmując pomieszczenia na piętrze (po opuszczeniu strych przez najemcę), a powódka na parterze. Od 2003 r. na tej nieruchomości mieszka syn A. S.– J. C. z rodziną. A. S. (2) mieszkała na nieruchomości od połowy 2003 r. do końca 2009 r., ponieważ w tym okresie była żoną J. C.. dowód: zeznania

pozwanej A. S. (2) na rozprawie w dniu 18.02.2014 r. czas 01:29:45 – 01:45:34, zeznania pozwanej A. S. (1) na rozprawie w dniu 3 czerwca 2014 r. czas 01:02:07 - 01:55:46,

Powódka od wielu lat pozostaje w konflikcie z rodziną S.. Podłożem konfliktu jest fakt, iż własność nieruchomości położonej w G. przy ul.(...)została przyznana rodzinie S.. dowód: zeznania pozwanej A. S. (2) na rozprawie w dniu 18.02.2014 r. czas 01:29:45 – 01:45:34, zeznania pozwanej A. S. (1) na rozprawie w dniu 3 czerwca 2014 r. czas 01:02:07 - 01:55:46, zeznania pozwanego J. C. na rozprawie w dniu 3 czerwca 2014 r., czas 01:55:45 – 02:20:30

Z inicjatywy powódki toczyły się różne postępowania przed sądem cywilnym, karnym administracyjnym skierowane przeciwko pozwanym. Powódka wystąpiła z wnioskiem o stwierdzenie zasiedzenia przedmiotowej nieruchomości, który to wniosek został prawomocnie oddalony w I i II instancji. .

okoliczność bezsporna

Powódka wielokrotnie wzywała Policję i zwracała się do dzielnicowego o przyjazd. Jednym z powodów było, iż nie może korzystać z ogrodu. Najczęstszą przyczyną interwencji było zakłócanie ciszy nocnej przez J. C.. Funkcjonariusze Policji jeden raz stwierdzili, iż u J. C.w czasie ciszy nocnej grała głośno muzyka, za co został on ukarany mandatem. Policjanci przyjmowali od powódki zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa. Powódka podała, iż S. wybiła szybę. Zgłoszenia od powódki były średnio co 2 tygodnie, nieraz częściej. Powódka pokazywała dzielnicowemu swoje siniaki. O popełnienie przestępstw lub wykroczeń powódka oskarżała J. C.i S. S., która obecnie mieszka z J. C.i dwójką ich dzieci. dowód: zeznania świadków: P. M. na rozprawie w dniu 18 lutego 2014 r. czas 00:13:05 – 00:51:40, M. C. na rozprawie w dniu 21 marca 2013. czas 02:05:02 – 02:18:12

W dniu 24 września 2013 r. Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku wydał wyrok w sprawie z powództwa A. S. (1), K. S. (2), D. S., K. S. (1), G. S. przeciwko H. N. o eksmisję nakazując jej opuszczenie i opróżnienie lokalu mieszkalnego nr(...)położonego w G. przy ul. (...)i wydanie ich powodom. dowód: wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 24.09.2013 r. w sprawie I C 856/10 k.677

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił przede wszystkim w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań pozwanych oraz świadków P. M. i M. C..

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków M. P. (1), M. R., G. K., S. F., M. J., D. Z., Ł. Ł., Z. S., K. S. (1) M. C., A. G., U. W., P. M., P. T., które są logiczne, konsekwentne i wzajemnie się uzupełniają tworząc spójny obraz zdarzeń.

Na wiarę zasługują także zeznania świadków W. K., M. P. (2) jako konsekwentne i zgodne z zasadami prawidłowego rozumowania.

Sąd dał wiarę zeznaniom powódki jedynie w zakresie, w którym znajdują one potwierdzenie w innych dowodach. W pozostałym zakresie zeznania powódki należało uznać za niewiarygodne jako nielogiczne, sprzeczne z zeznaniami pozwanych i nie znajdujące potwierdzenia w zeznaniach świadków lub dowodach z dokumentów. Oceniając zeznania powódki Sąd miał także na względzie, iż powódka przedstawiała swoje stanowisko procesowe.

Z kolei na wiarę zasługują zeznania pozwanych A. S. (2), A. S. (1), J. C.które są ze sobą zgodne i z zeznaniami wiarygodnych świadków tworząc spójny obraz zdarzeń.

Sąd oddalił wniosek powódki o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej na okoliczność uszczerbku na zdrowiu od 2001 do 2012 r., ponieważ w sytuacji nie wykazania, aby pozwani w jakikolwiek sposób naruszyli nietykalność cielesną powódki dowód ten byłby zbędny i przyczynił się jedynie do przedłużenia postępowania i zwiększenia jego kosztów.

Sąd uznał za wiarygodne zgromadzone w sprawie dokumenty nie znajdując podstaw do kwestionowania ich wiarygodności, a których autentyczność nie była także kwestionowana przez strony.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Jako okoliczności, uzasadniające żądanie pozwu powódka ostatecznie w piśmie z dnia 30 sierpnia 2012 r. podała zabranie i zniszczenie rzeczy, w tym szyby, skrzynki na listy, drewna z drzew i płotu, zamka patentowego, okularów powódki, dzwonka, korka patentowego, plomby z zegara elektrycznego.

Zgodnie z art. 415 KC kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Art.6 KC stanowi, iż ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

W niniejszej sprawie powódka nie wykazała, aby pozwani, a zwłaszcza J. C. niszczyli jakiekolwiek rzeczy stanowiące jej własność. Brak jest jakiegokolwiek dowodu, aby J. C. zniszczył jej drzwi, skrzynkę na listy, wybił szyby, wyrwał i zabrał zamek patentowy, przywłaszczył sobie drewno opałowe. Żaden z wielu przesłuchanych świadków nie widział, aby pozwani niszczyli jakiekolwiek rzeczy powódki. Świadkowie widzieli co najwyżej wybitą szybę, a w żaden sposób nie zostało ustalone kto to zrobił i czy pozwani mieli w tym swój udział. Należy podkreślić, iż powódka nie jest właścicielką nieruchomości przy ul.(...)w G.. Współwłaścicielką nieruchomości jest pozwana A. S. (1) (udział większościowy 90/128 części w prawie własności)), która tam nie zamieszkuje ale za zgodą właścicieli mieszka tam od ponad 10 lat jej syn J. C. z rodziną. W tej sytuacji niszczenie przez pozwanych rzeczy takich jak zamek, dzwonek, szyba, drzwi, które stanowią ich własność lub członka najbliższej rodziny nie może być przedmiotem zasadnych zarzutów powódki. Nawet jeśli element stanowiący część nieruchomości, której współwłaścicielką jest pozwana A. S. (1), zostałby zniszczony przez J. C., co na co brak jest w niniejszej sprawie jakiegokolwiek dowodu, to powódce w tym zakresie nie przysługiwałoby żadne roszczenie, ponieważ to nie ona poniosłaby szkodę, lecz właściciele nieruchomości. Odnosnie zabrania drewna opałowego z drzew owocowych to skoro drzewa te rosły na nieruchomości, która nie jest własnością powódki to nie były jej własnością, a mogli nimi rozporządzać jedynie właściciele nieruchomości. Zatem powódka nie wykazała, aby pozwani niszczyli jakiekolwiek rzeczy będące jej własnością, w tym okulary, których wartość powódka określiła na 40 zł.

Powódka domagała się także zadośćuczynienia za krzywdę powstałą wskutek pobicia jej przez pozwanych (złamanie krzyża i uderzenia kastetem w głowę) w kwocie 1.000.000 zł skutkujących jej inwalidztwem I stopnia.

Zgodnie z art. 445 § 1 KC w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W niniejszej sprawie brak jest jakiegokolwiek dowodu, aby pozwana A. S. (1) biła powódkę pięścią uzbrojoną w kastet lub aby J. C. dokonał jakichkolwiek uszkodzeń ciała powódki, w tym jak określiła to powódka „złamał jej krzyż”. Stosowania przemocy przez pozwanych wobec powódki nie potwierdził żaden ze świadków, nikt nie widział żadnych zajęć z udziałem pozwanych i powódki. Świadkowie swoją wiedzę czerpali jedynie z opowiadań powódki. Świadek M. C. będący funkcjonariuszem Policji zeznał, iż widział u powódki siniaki, co w żadnym razie nie oznacza, aby działania pozwanych miały jakikolwiek związek z obrażeniami powódki. Mimo kierowania przez powódkę licznych zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa żaden karny wyrok skazujący nie został wydany przeciwko pozwanym. Reasumując, brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, aby obecny stan zdrowia powódki, w tym przebycie zawału i inwalidztwo I grupy pozostawało w związku przyczynowym z jakimikolwiek bezprawnymi działaniami pozwanych.

Powódka domagał się także zasądzenia kwoty 25.000 zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie jej dóbr osobistych, które określiła jako ubliżanie, naruszenie nietykalności i godności osobistej.

Zgodnie z art. 24 § 1 KC ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Art. 448 KC stanowi, iż w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia.

Należy jednak podkreślić, iż nikt nie był świadkiem bezpośredniego i bezprawnego. naruszeń dóbr osobistych, na które wskazywała powódka, ani nie podał konkretnych słów czy zachowań naruszających dobra osobiste powódki. Z zeznań funkcjonariusza Policji M. C. wynika, iż w czasie jego interwencji wzajemne wyzwiska padały z ust. powódki i S. S., która nie jest stroną w niniejszej sprawie. Wobec powyższego, twierdzenia powódki należy uznać za gołosłowne i nieudowodnione. Ponadto pozwani i świadek P. T. opisali sytuację, kiedy to powódka wyzwalała ich słowami wulgarnymi i obraźliwymi np. „od złodziejów, pijaków, chamów, żydów i pedałów”.

Reasumując, należy stwierdzić, iż powódka pozostaje w silnym konflikcie z osobami zamieszkującymi razem z nią na nieruchomości w G. przy ul. (...). Powódka w swoich licznych pismach podaje, iż rodzina S. bezprawnie uzyskała własność powyższej nieruchomości. Powódka dąży do pozbawienia własności obecnych właścicieli i wszelkimi sposobami stara się sama uzyskać tytuł prawny do przedmiotowej nieruchomości, w tym składając wniosek o zasiedzenie lub skargi o unieważnienie decyzji Prezydenta Miasta G. z dnia 30 czerwca 1975 r. . Po wniesieniu pozwu przez rodzinę S. przeciwko powódce o eksmisję nastąpiła eskalacja konfliktu. Strony nawzajem oskarżają się o obrażanie słowami powszechnie uznanymi za obelżywe i naruszanie nietykalności cielesnej. Powódka wzywa Policję, składa liczne zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Postępowania są jednak umarzane lub następuje odmowa ich wszczęcia, powódka

nie uzyskała żadnego karnego wyroku skazującego pozwanych. Za jednorazowe głośne puszczenie muzyki w czasie ciszy nocnej J. C. został ukarany mandatem. Okoliczność ta nie uzasadnia jednak zasądzenia jakichkolwiek dodatkowych kwot na rzecz powódki. Już w toku niniejszego procesu między stronami toczą się postępowania przygotowawcze i sprawy karne przed sądem : w sprawie pobicia powódki w dniu 6 czerwca 2012 r. (k. 508-512) oraz przeciwko powódce o zniszczenie mienia (k.695 i następne)

Powódka o najgorsze zachowania wobec niej oskarża J. C. i S. S. (2), która z nim zamieszkuje. Jest to niezrozumiałe, ponieważ S. S. nie jest stroną w niniejszym procesie. Powódka pozwała natomiast A. S. (2), która zamieszkiwała na przedmiotowej nieruchomości w latach 2003-2009, a obecnie tam nie bywa i nie ma żadnego kontaktu z powódką.

Reasumując, powódka nie wykazała, aby pozwani wyrządzili jej szkodę niszcząc jakiekolwiek rzeczy stanowiące jej własność, naruszyli jej dobra osobiste lub dopuścili się pobicia doprowadzając do pogorszenia jej stanu zdrowia. Potwierdzeniem wieloletniego konfliktu i wzajemnych oskarżeń pomiędzy stronami są przykładowe akta spraw karnych dołączonych do akt sprawy XI W 2128/06 i XI W 1072/07 Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku, które zakończyły się wydaniem wyroku i postanowienia o umorzeniu postępowania, akt XIV K 1/04 Sądu Rejonowego w Gdańsku – postępowanie w sprawie umorzono oraz postępowań przygotowawczych 2 Ds. 3353/04 i 2 Ds. 1640/06 – również zakończonych umorzeniem postępowania w sprawie

Mając powyższe na względzie, na mocy art. 415 KC a contrario, art. 24 § 1 KC w zw. z art. 448 KC a contrario, art. 445 § KC a contrario Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

Na podstawie art. 102 KPC Sąd nie obciążył powódki kosztami procesu mając na względzie, iż powódka jest schorowaną osobą w podeszłym wieku. Powódka utrzymuje się z niewysokiej emerytury i nie posiada majątku.

W punkcie III wyroku Sąd na podstawie § 2, 6 pkt 7, § 19 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013 r. poz. 461 t.j.) przyznał pełnomocnikowi powódki nieopłacone koszty pomocy pozwanej udzielonej powódce z urzędu.